

Aurora et Tithonus

Aurōra dea Tithōnum, virum pulchrum, amat (amavit / amabat). Venit (venit / veniebat) igitur ad Iovem: “O rex deōrum,” dicit (dixit / dicebat), “Audi me! Meus Tithōnus nōn est deus; post paucos annos ad senectutem veniet. Si vitam aeternum huic dabis, tē semper laudābō.” Stulta Aurōra! Magnum periculum illius doni nōn vidēs (vidisti / videbat). Immortalitatem Tithōnō dat (dedit / dabat) Iuppiter, sed ille, dum vivit (vixit / vivebat), senescit (seniit / senescebat).

Tempus fugit (fūgit / fugiebat): nunc Aurōra bella, Tithōnus nōn bellus est (fuerat / erat). Corpus rugosum curvumque iam nōn valet (valuit / valebat); sapientia in animō nōn manet (mansit / manebat). Quid Aurora faciet? Poteritne formam Tithōnō restituere? Cogitat (cogitavit / cogitabat) et consilium capit (cepit / capiebat): “O Tithōne, mi amor! Tē vertam in cicadā; tum garrere sine culpa poteris. Hāc in caveā vivēs, et tē semper amābō.”

Ulixēs et Cyclopem

Post bellum Troianum venit (venit / veniebat) Ulixēs cum XII viris ad terram Cyclopem. In cavernā bonum caseum inveniunt (invenerunt / inveniēbat). Dum eum edunt, Cyclops Polyphēmus in eandem cavernam magnas oves ducit (duxit / ducebat) et Graecos videt (vidit / videbat). “Quid vos facitis in mea cavernā? Poenas dabit, si mala consilia in animō habētis.”

“Troia navigamus (navigavimus / navigabamus,” Ulixēs ei dicit. “Quid tui nobis dabis?” Polyphēmus autem exclamat, “Stulte! Quid vos, tu tuique cari, mihi dabit?” Sine mora paucos viros capit (cepit / capiebat) editque! Tum rogat (rogavit / rogabat), “Quid tibi nomen est?” Ulixēs respondet (respondit / respondebat), “Nemō.” Dum somnus Polyphēmum superat superavit / superabat), Graeci insidias faciunt (fecerunt / faciebant). Tignum in flammā acuunt et in oculum istius mittunt (miserunt / mittebant).

O miser Polypheme! Tibi nōn bene est! Alii Cyclopes veniunt (venērunt / veniebant), sed verum periculum nōn sentiunt senserunt / sentiebant). “Nemō me necat!” Polyphēmus vocat. “Bene,” ii dicunt. “Vale!” Graeci igitur ex cavernā fugere possunt (potuerunt / poterant). Caecus Cyclops haec verba audit (audivit / audiebant): “Vale! Ego nōn Nemō, sed Ulixēs sum!”